Mor Enric Homet, poeta, músic i activista cultural de Sant Narcís

Va fundar el cor infantil del barri, va impulsar el Festival de la Cançó i va publicar el llibre de poemes "Vola que vola!"

Enric Homet, al barri de Sant Narcís, en una imatge de 2012.

GIRONA | DDG

El poeta, músic i activista cultural Enric Homet i Romà, estretament vinculat al barri de Sant Narcís de Girona, va morir diumenge als 90 anys. Nascut el 14 de juliol de 1925, va créixer a l'hospici, on va passar la seva infància i adolescència. Allà va coincidir amb l'escultor Domènec Fita, dos anys més jove que ell, amb qui va forjar una amistat que va durar tota la vida. Va viure uns 40 anys a Sant Narcís, on va impulsar diversos projectes culturals i on va rebre un sentit homenatge durant la festa major de 2012.

La seva relació amb el barri va començar l'any 1974, quan va impulsar el Cor Infantil de Sant Narcís. "Tota la mainada passava per allà. Al matí anàvem a fer catequesi, després a la coral i a la tarda a l'esplai", recorda l'expresident de l'associació de veïns, Martí Carreras. Homet mai va voler que el Cor quedés només subscrit a l'àmbit parroquial, de manera que el va portar a cantar per diferents pobles. Fins i tot, recorda Carreras, a principis dels anys vuitanta van guanyar un concurs i van anar a cantar al Palau de la Música, tot participant en un disc. El Cor Infantil de Sant Narcís seria també l'embrió de la coral Xàntia, formada per noies que havien mantingut l'interès pel cant més enllà de l'etapa infantil. Homet va dirigir la coral infantil durant dinou anys, i després ho va deixar perquè va considerar que "no és bo que una mateixa persona ocupi massa un sol lloc".

La passió d'Homet per la música també el va portar a impulsar un Festival de la Cançó que va agafar força anomenada, tot i que finalment va acabar desapareixent. També va unir-se al músic Josep Viader i van muntar un conjunt de flautes dolces. De fet, en els darrers anys de la seva vida va ensenyar com tocar aquest instrument a un grup de gent gran de la ciutat. "La seva manera de relacionar-se amb la gent era a través de la música", indica Carreras. "Quan va marxar a viure a una residència, vam pensar que tots els avis acabarien cantant", afegeix.

A banda de la música, una altra de les seves passions va ser la poesia, i concretament els haikús. Per això, a principis de 2014 va publicar el volum "Vola que vola!", editat per Quim Curbet i il·lustrat pel seu amic Domènec Fita.

Professionalment, Homet va treballar de ben jove a Los Sitios com a linotipista (és a dir, ocupant-se de la composició de les pàgines), tot i que més tard acabaria treballant al govern civil.

Segons destaca Carreras, Homet va fer una tasca vital en la vertebració del barri. "Si alguna cosa va aconseguir va ser enfortir el teixit i fomentar el sentiment de pertanyença a un lloc", assenyala. Per això, l'any 2012 l'associació de veïns li va retre homenatge.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/03/15/mor-enric-homet-poeta-music/772576.html?utm_source=rss